

Predikan Midfastosöndagen 2024

2 Kon.4:42-44,2 Kor.9:8-10,Joh.6:1-15

Överflöd !

Gud är alla goda gåvors givare och han ger oss allt gott i överflöd!

Idag firar vi brödets söndag, både det bröd som vi alla behöver för att kunna leva och överleva, men också Livets bröd, som är Jesus Kristus, han som utgav sig själv för att vi ska leva.

Ibland tänker vi kanske att evangeliet och kyrkans budskap bara handlar om andliga ting.

Men det handlar faktiskt minst lika mycket om både det andliga och det kroppsliga. Om vi läser evangelierna, alltså de fyra vi har i Bibeln, så handlar alla Jesu handlingar om kroppsliga, fysiska saker; han botar blinda, förlamade,spetälska och alla möjliga slags handikapp och sjukdomar, han stillar stormar på sjön, och idag utspisar han femtusen män och kanske lika många kvinnor och barn med bara fem bröd och två fiskar.

Just det här undret; att lite bröd kan räcka till många fler än man kan drömma om, hittar vi på flera ställen också i Gamla Testamentet, bland annat i vår text idag från 2 Kungaboken.

Vad betyder alla dessa fysiska underverk, om inte att Gud är Gud för hela människan, för hela skapelsen.

Om vi går tillbaka till begynnelsen, till skapelsen i 1 Mos, så ser vi att Gud skapar allt levande på jorden; och som höjdpunkten på skapelsen placerar han människan på jorden och ger henne en underbar trädgård, Edens lustgård, där hon får leva i ett paradiset av överflöd; hon får fritt äta av alla träd, och till och med när hon

gör misstaget att äta av det enda förbjudna trädet, Kunskapens träd och blir utdriven ur paradiset, ser Gud till att utrusta henne för ett hårdare liv utanför paradiset. Och det är där vi är nu, det vet vi in på bara skinnet Vi lever inte i ett paradiset där vi kan gå nakna omkring och plocka frukter från träden, utan bekymmer och utan arbete. Vi måste odla och äta i vårt ansiktes svett, som Moseboken skriver, och vi får ingenting gratis. Är det inte lite naivt då att säga, att det är Gud som ger oss allt gott i överflöd? Det är ju vi själva som arbetar och sliter för att vi ska ha det så bra som i alla fall vi har det idag i vårt land. Vi lämnade ju inte det gamla fattiga Sverige genom att sitta som gapande fågelungar och vänta på att Gud skulle fixa till ett välfärdssamhälle åt oss. Allt detta har vi ju själva och våra förfäder åstadkommit genom arbete och möda, och inte sällan genom stora uppoffringar, för att barnen skulle få det bättre. Så ser det väl ut. Vad har Gud egentligen gjort i allt det här? Han har skapat oss, det är det första och viktigaste, och han har gett oss jorden att förvalta och bruka. Och idag på brödets söndag, handlar det om hur vi delar och använder alla goda gåvor som Gud har lagt ner i jorden som vi går omkring på. Allt levande som finns på vår planet ska fungera och leva tillsammans; idag vet vi bättre än våra förfäder att jordens resurser inte är oändliga och att det är vi människor ensamma som måste ta ansvar för hur vi utnyttjar dem.

Alla behöver mat, kläder och ett hem att bo i. Och Guds mening är inte bara att vi ska överleva med nöd och näppe, som många människor fortfarande idag kämpar för varje dag, utan att vi ska ha allt i överflöd, att ingen ska behöva hungra och leva i fattigdom. Och ändå är det ju så i världen att somliga av oss faktiskt lever i överflöd medan andra lever i nöd och till och med svälter. Som Jakob skriver i sitt brev, så hjälper det ju inte en nödlidande människa att du säger; Gå hem och ät dig mätt och håll dig varm, om du inte ger honom vad han behöver.

Jag tror att det är vad evangeliet idag handlar om.

Jesus hade predikat, han hade gett folket Guds ord. Men nu som då blev de till slut trötta och hungriga. Han kunde ju ha gjort som lärjungarna tyckte; sagt till folket att nu fick de ge sig hemåt och försöka få tag i mat bäst de kunde.

Men det gör han inte. Istället tar han det lilla som finns, och det är ju ynkligt lite; fem bröd och två fiskar, och välsignar det.

Han lägger detta lilla inför Guds ansikte. De lille pojken som räcker fram sin matsäck får bli dagens profet, liksom Elisha en gång tog det som fanns och överräckte det åt de hundra männen.

Och det är då undret händer; när vi lägger det lilla vi har i Guds händer och ber Gud välsigna det. Det handlar ju också om delande; att dela med sig så att det räcker åt alla.

Efter predikan idag ska vi ta upp kollekt, och idag går det till fasteinsamlingen som ni hörde; Svenska Kyrkans arbete ute i världen till dem som behöver hjälp. Man kan tycka att det lilla vi samlar in idag är väl löjligt lite. Vi kan tänka som lärjungarna: ” Vad förstår det för så många? ”

Men du har nog också sett att när kyrkvårdarna bär fram kollekten så stannar de i koret med gåvorna och prästen läser en bön över dem. Nu ska jag avslöja vad jag alltid ber då: ” Gud, välsigna våra gåvor, som du välsignade de fem bröden och två fiskarna vi Gennesarets sjö ”

Och det gör jag inte av en slump. Jag tror faktiskt att om vi ber Gud välsigna våra gåvor så kan de räcka till fler än vi kan drömma om. Jag har faktiskt upplevt det konkret också. Under många år ledde jag ett vänföringsutbyte mellan vår församling på Öland och en församling i Lettland. Under vårt första besök visade man oss stadens sjukhus, som verkligen var nedgånget och förfallet, och saknade nästan allt. Vi beslöt att samla in sjukvårdsmaterial och pengar och under årens lopp bidrog vi med en hel del, även om vi insåg att vi inte kunde avhjälpa allt som fattades där. Så en dag meddelade sjukhusets chef att nu hade staten beslutat att renovera och bygga till det gamla sjukhuset. Man började arbetet men bygget stannade av eftersom den statliga banken gått omkull efter en stor korruptionsskandal. Vid vårt nästa besök såg vi det sorgliga betongskelettet stå där, men inget sjukhus. Då tog chefen, herr Kokars fram sitt fotoalbum, och visade oss alla foton han tagit under våra besök och från många andra besök från kyrkor och hjälporganisationer, på hans sjukhus.

Och så sa han: Varje gång politikerna kommer hit visar jag dem alla mina foton, och så säger han: Titta här vad alla

dess goda människor från utlandet har gjort för vårt sjukhus.
De kände oss inte, och ändå ville de hjälpa oss. Om ni inte ser till
att bygga färdigt sjukhuset, så får vi skämmas inför dem.
Det gick några år och nästa gång vi kom till staden och besökte
sjukhuset blev vi imponerade. Där stod ett stort, hypermodernt
och välutrustat sjukhus, det bästa sjukhuset utanför
huvudstaden Riga. Och då tänkte både jag och de andra i vår
församling; tänk vad våra små gåvor ändå kunde åstadkomma,
det som vi tyckte var så lite, men som fick vara med och påverka
till något som blev så mycket större.
Det är därför jag tror att Gud kan använda våra små gåvor och
välsigna dem, så att de räcker till många.
Amen.